

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 487. Tijdvak 1953-1958, hoofdstuk 4: Charles Mingus, deel 10. Ik ga door met opnamen uit de Atlantic-session in NYC op 12 maart 1957, toen de Charles Mingus Jazz Workshop er zo uitzag: Jimmy Knepper-trombone, Shafi Hadi-alt saxofoon, Wade Legge-piano, Charles Mingus-bas, Dannie Richmond-drums. Het eerste Mingus-stuk is voor Charlie Parker, vandaar de Bebop-citaten, bij Knepper wat komisch omdat "Salt peanuts" van Dizzy Gillespie is. "Reincarnation of a love bird".

plaat 1 Charles Mingus Jazz Workshop: Reincarnation of a love bird (Mingus)
4/4 - 8:31 - Atlantic 60039

"Reincarnation of a love bird", u weet dat de bijnaam van alt-saxofonist Charlie Parker 'Bird' was. Het tweede stuk hoorden we in NOS Jazzgeschiedenis 483 toen het live gespeeld werd op 23 december 1955 in Café Bohemia: "Haitian fight song". Zoals Mingus zei: het had ook "Afro-American fight song" kunnen heten - waarmee hij o.a. doelde op de sit-ins en freedom-riders acties die Martin Luther King in Alabama was begonnen. Deze nieuwe versie is ritmisch veel avontuurlijker dan de oer-versie, omdat, ik citeer: Mingus opnieuw: sommige muzikanten zeiden: 'ik swing niet'. Hier, nog meer dan in "The clown", is Mingus' spel zeer genuanceerd in timbres en volume, het is een klassieke opname geworden en toch slechts een blues met twee 4-matige riff-stukjes als gegeven. "Haitian fight song".

plaat 2 Charles Mingus Jazz Workshop: Haitian fight song (Charles Mingus)
2/1 - 11:57 - Atlantic 60039

"Haitian fight song" met ook ^{aan het slot} ~~een~~ prominent de stem van Mingus. 12 maart 1957 door de Charles Mingus Jazz Workshop voor Atlantic in NYC: Jimmy Knepper-trombone, Shafi Hadi-alt saxofoon, Wade Legge-piano, Charles Mingus-bas, Dannie Richmond-drums. Eind 1956 waren Mingus en Celia uit elkaar gegaan, Mingus zat in een diepe depressie, ging december '56 na de laatste gig in San Francisco met Dannie Richmond naar Tijuana net over de Mexicaanse grens bij San Diego in California, een geheel op het agressief uiten van toeristen ingesteld stadje. Uitgeraasd liet Mingus de neerslag horen bij ^{twice} ~~een~~ sessions voor RCA Victor in NYC ^{de eerste} op 18 juli '57. De LP kreeg de titel 'Tijuana moods' en werd door de firma dermate modernistisch bevonden dat het tot 1962 duurde voor men hem durfde uit te brengen.

Mingus deed de session met een speciaal daarvoor geformeerde bezetting: Clarence Shaw-trompet, Shafi Hadi-altsaxofoon, Bill Triglia-piano, hijzelf bas, soms gitaar-achtig bespeeld- Dannie Richmond-drums en Frankie Dunlop-rammel en slaginstrumenten. Voor de extra couleur locale werd de flamenco-danseres Ysabel Morel met haar castagnetten en stem eraan toegevoegd.

"Ysabel's table dance".

plaat 3 Charles Mingus Jazz Workshop: Ysabel's table dance (Mingus)
1/2 - 10:20 - RCA LPM-2533

"Ysabel's table dance", ook genoemd "Tijuana table dance", uit de RCA Victor-LP 'Tijuana Moods', 18 juli 1957 in NYC opgenomen. In de Charles Mingus Jazz Workshop: Clarence Shaw-trompet, Shafi Hadi-altsaxofoon, Bill Triglia-piano, Charles Mingus-bas, Dannie Richmond-drums, Frankie Dunlop-aanvullend slagwerk, Ysabel Morel-castagnetten en stem. Volgende keer nog drie stukken uit deze ~~session~~^{plaat}, dit was NDS Jazzgeschiedenis 487, Mdr.

0 0 0 0 0

NA 12 30 66

35:10

mont. 29.03.90